

bekendt med stort set alle tilfælde af arbejdsskader, som kan begrunde krav på erstatning. Socialministeriet mener derfor ikke, at det vil fremme skadelidtes sikkerhed for at modtage ydelser efter loven, at straffebestemmelserne i lovforslaget skærpes.

Spørgsmål 18:

Bemærkningerne om ophævelse af den frivillige forsikring – side 17, 2. sp. nederst bedes om muligt uddybet med angivelse af antallet af ikraftværende forsikringer.

Svar:

I forbindelse med det udvalgsarbejde, der ligger til grund for lovforslaget, rettede udvalgssekretariatet henvendelse til de forsikringselskaber, hvori de fleste løbende frivillige forsikringer er tegnet. På baggrund heraf kan det oplyses, at der i december 1975 højst var tegnet 12.000 frivillige forsikringer efter ulykkesforsikringslovens §§ 55, 59 og 74. Af de 12.000 forsikringer var kun ca. 2.000 forsikringer tegnet efter lovens maksimale årsløn på 8.000 kr., medens resten var tegnet efter lavere årslønninger. De fleste løbende forsikringer er således tegnet efter tidligere loves maksimale årsløn på 1.200 kr. eller 2.400 kr.

Til sammenligning kan det oplyses, at der for 7 år siden var tegnet over 40.000 frivillige forsikringer. Årsagen til nedgangen i antallet af frivillige forsikringer må formentlig først og fremmest søges i det lave årslønsmaksimum, jfr. bemærkningerne til lovforslaget, side 18.

Det tilføjes, at erfaringerne fra tidligere forhøjelser af årslønnen har vist, at et flertal af forsikringstagerne ikke ønsker en forhøjelse af årslønnen med deraf følgende præmieforhøjelse.

Det kan også anføres, at udbetaling af renteydelserne ved de frivillige forsikringer giver forsikringselskaberne et uforholdsmæssigt stort administrativt besvær i form af månedlige udbetalinger af bagatelagtige rentebeløb.

I praksis tegner selvstændige i stedet ofte private ulykkesforsikringer, der dækker med faste summer. Disse forsikringer har den fordel, at forsikringssummen kan aftales efter forsikringstagerens individuelle behov.

På denne baggrund finder socialministeriet det ubetænkeligt at ophæve ulykkesforsik-

ringslovens bestemmelse om frivillig forsikring.

Spørgsmål 19 er udeladt af redaktionelle grunde.

Spørgsmål 20 er udeladt af redaktionelle grunde.

Spørgsmål 21:

Bemærkningerne til lovforslaget bedes uddybet med oplysning om merudgiften ved at lade transport til og fra arbejde være omfattet af loven.

Svar:

Svenske og finske opgørelser viser, at antallet af skader indtruffet på vej til eller fra arbejde udgør ca. 10 pct. af de egentlige arbejdsskader. Som følge af at færdselsskader hyppigt er alvorligere end arbejdsskader og især medfører forholdsmæssigt langt flere dødsfald, udgør erstatningsudgifterne mellem 15 og 20 pct. af udgifterne ved arbejdsskader. Overført til danske forhold vil det dreje sig om en udgiftsforøgelse på mellem 40 og 55 mill. kr. årligt.

Spørgsmål 21 a:

Hvorledes vil ministeren stille sig til et ændringsforslag om at medinddrage transport til og fra arbejde under loven?

Svar:

I forbindelse med det udvalgsarbejde, der har ligget til grund for forslaget, overvejede udvalget også spørgsmålet, om ulykkestilfælde, indtrådt på vej til og fra arbejdet, skulle omfattes af lovforslaget.

I udvalget var der enighed om, at der – alt taget i betragtning – ikke synes grundlag for udvidelse af lovens dækningsområde på dette område. Der blev herved særlig lagt vægt på det urimelige i at pålægge arbejdsgiveren erstatningspligt for et risikoområde, som han ingen indflydelse har på. Endvidere tog udvalget i betragtning, at en udvidelse, som nævnt ovenfor, ville medføre en betydelig stigning i antallet af regressager. Endelig lagde udvalget vægt på, at det pågældende risikoområde behandles i et særligt udvalg, hvor der bl. a. overvejes sådanne udvidelser i den lovpligtige motorforsikring, at en særdekning gennem den lovpligtige ulykkesforsik-